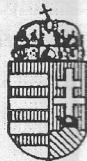

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.912/2009/4.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐJÁRÉKSZÁM	
KEZELÉS TÍPUS	
ÉRTÉK	
2009 -07- 0 6	
PÉNY - NY	IV.
MEL	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	26525/07
UTÓIRATOK:	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Baltay Levente ügyvéd (2360 Gyál, Kőrösi u. 104.) által képviselt Magyar Helsinki Bizottság (1051 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.) felperesnek, dr. Horváth János jogtanácsos által képviselt Szociális és Munkaügyi Minisztérium (1054 Budapest, Alkotmány u. 3.) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. december 8. napján meghozott, 26.P.26.525/2007/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, és arra is kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a „2007-Egyenlő Esélyek Mindenki Számára Európai Év” keretében „Munkahelyi esélyegyenlőségi tervek program megvalósításának támogatására” kiírt ES-MET-07. számú pályázattal kapcsolatosan a szakértői munkacsoport 2007. július 13-i 5. számú valamint a szeptember 14-i 6. számú ülései jegyzőkönyveinek, emlékeztetőinek, beszámolóinak, értékeléseinek a felperes és a nyertes pályázó pályázatára vonatkozó részét.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes 2007. november 16-án a Szociális és Munkaügyi Minisztériumhoz fordult közérdekű adat kiadása iránti kérelmével, amelyben az ES-MET-07-0003. számú, a felperes által benyújtott pályázathoz kapcsoló dokumentumokba való betekintés engedélyezését kérte. Az alperes válaszában arra hivatkozott, hogy döntés-előkészítő dokumentumokról van szó, amelyek nem nyilvánosak.

A felperes ezt követően előterjesztett kereseti kérelmében az Esélyév szakértői munkacsoport 5. és 6. üléseinek emlékeztetőiben szereplő kitakart részek, a szakértői bizottság üléséről készült jegyzőkönyv, ha ilyen nem készült, a szakértői bizottság által készített beszámoló vagy

értékelés, valamint a másik pályázó pályázati anyagának és a vele kötött szerződésnek a kiadására kérte kötelezni az alperest. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az ülések emlékeztetőinek kitakarására azért került sor, mert más pályázatokkal kapcsolatos értékelés is szerepelt azokban. A pályázati eljárásban a szakértő bizottság kifejezetten döntés-előkészítő, javaslattevői feladatot lát el. Az Avtv. 19/A. § (2) bekezdésében foglaltak megvalósulnak, a szakértők véleményének szabad kifejtését veszélyeztetné az értékelések kiadása. Hivatkozott arra is, hogy a másik pályázó anyagának kiadása az üzleti titok sérelmével járna. Utalt az adatvédelmi biztos hasonló ügyben meghozott 1659/A/2004. számú állásfoglalásában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a „2007. – Egyenlő Esélyek Mindenki Számára Európai Év” keretében Munkahelyi esélyegyenlőségi tervek program megvalósításának támogatására kiírt ES-MET-07. számú pályázaton nyertes pályázó pályázatát és a vele kötött szerződést oly módon, hogy azokból a személyes adatokat kitakarják. A költségekről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik. A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Az ítélet indokolásában a pályázati útmutató alapján megállapította, hogy a pályázatokról való végleges döntés a munkacsoport kezében volt. A fogalmi következtetés alapján a döntést megelőző folyamat a döntés előkészítés körébe tartozik. A rendelkezésre álló ki nem takart rész alapján arra következtetett a bíróság, hogy a kitakart részek a szakértői véleményekkel, érvek, ellenérvek felsorakoztatásával voltak kapcsolatosak. Utalt az Avtv. 19/A. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy az 5. és 6. számú emlékeztetők kitakart részei, a szakértői bizottság jegyzőkönyve, beszámolója, értékelése a jogszabály által nevesített körbe tartoznak, ezért a bíróság az ezek kiadására vonatkozó kérelmet elutasította. Megjegyezte, hogy a 6. számú emlékeztetőt a felperes nem csatolta, de abba az alperes által felvett jegyzőkönyv szerint a felperes betekinthejt. Az időbeli sorrendiség alapján, ha a megelőző 5. számú emlékeztető tartalmazta a munkacsoport döntését, akkor a folyamat következő állomása már a miniszter támogatással kapcsolatos döntése volt. Ebből arra következtetett, hogy a 6. számú emlékeztető nem a pályázattal kapcsolatos adatokat tartalmazta. A felperes által kért másik pályázó pályázati anyaga és a vele kötött szerződés kiadásával kapcsolatban hivatkozott az Avtv. 19. § (6) bekezdésére, valamint a Ptk. 81. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy a pályázat tárgyára és jellegére figyelemmel az nem hordozhatott gazdasági tevékenységhez kapcsolódó olyan információt, egyedi módszert, amely a másik pályázatot benyújtó érdekeit sértette volna. A másik pályázóval kötött szerződés a közérdekből nyilvános adat fogalomkörébe tartozik, és mint ilyen nyilvánosságra hozható. Az ezzel kapcsolatos személyes adatok körében pedig az Avtv. 20. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően rendelkezett. A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak részbeni megváltoztatását és az alperes kötelezését kérte a munkacsoport 5. és 6. számú üléseiről a jegyzőkönyveinek, az ülésről készült kivonatolatlan emlékeztetőinek, beszámolóinak és értékeléseinek kiadására. Hivatkozott az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésére, amellyel a jogalkotó azt biztosítja, hogy a döntéshozatali folyamatok illetéktelen külső befolyásolástól mentesek legyenek. A nyilvánosság korlátozás mögött meghúzódó érv az, hogy a döntési folyamatok a döntési eljárás minden fázisában nem tehetők ki a közvélemény nyomásának. Azonban a konkrét ügyben az adatigényléskor a döntés már megszületett, ezért az (1) bekezdés nem alkalmazható. A (2) bekezdés azt az elvet tükrözi, hogy a közérdekű adatokhoz való hozzáférésnek a döntés megalapozása érdekében történő korlátozása a döntés meghozatalával már nem indokolt, ettől kezdve az adatok nyilvánossága már nem akadályozza a köztisztviselői munka hatékonyságát, illetve befolyásmentességét. Így egy többletet kíván meg ebben a körben a törvény, miszerint

bizonyítani kell, hogy az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét, feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. A minisztérium azonban az elsőfokú eljárás során nem tett ilyen jellegű bizonyítást, így a bíróság tévesen alkalmazta az Avtv. 19/A. § (2) bekezdését. Hivatkozott arra is, hogy egy adott pályázat elbírálására létrejött ad hoc munkacsoport esetén nehéz lenne azt bizonyítani, hogy a további működést veszélyeztetné a döntéshozatal során keletkezett adatok nyilvánossága.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontjára. Előadta, hogy a szakértői bizottság által készített dokumentumok döntés előkészítő iratok, így nem nyilvánosak. Utalt ebben a körben az adatvédelmi biztos állásfoglalására. Kifejtette, hogy a jogszabály nem tartalmaz olyan korlátozást, hogy a vonatkozó rendelkezést csak a jövőben meghozatalra kerülő döntések esetén lehet alkalmazni. Bejelentette, hogy az elsőfokú ítélet alperest kötelező rendelkezésének eleget tett. Kérte a fellebbezés benyújtásának megvizsgálását, mivel álláspontja szerint az elkésett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül (Pp. 253. § (3) bekezdése). Ebben a körben eljárva megállapította, hogy a felperes fellebbezése alapos.

Az alperes hivatkozására figyelemmel rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes az ítéletet április 6-án vette át, a fellebbezését április 21-én postára adta, így az határidőben került előterjesztésre.

Az elsőfokú ítélet érdemi felülvizsgálata körében a következőket állapította meg.

A peres felek között az nem volt vitatott, hogy a kért dokumentumok a döntés-előkészítés körébe tartoznak. A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 19/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – a 19. § (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

A (2) bekezdés értelmében a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

Az Avtv. 21. § (2) bekezdése értelmében a közérdekű adatra vonatkozó igény megtagadásának jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szervnek kell bizonyítania.

Helytállóan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy amennyiben a döntés a döntés-előkészítő adatokkal összefüggésben már megszületett – mint a perbeli esetben is – az Avtv. 19/A. § (2) bekezdése alkalmazandó, amely az adatkezelő vonatkozásában bizonyítási kötelezettséget ír elő arra nézve, hogy az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. Ebben a körben az alperes semmilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, csupán arra hivatkozott, hogy a szakértői bizottság működését veszélyeztetheti, ha nyilvánosságra kerül, hogy milyen álláspontot foglaltak el az adott kérdésben. Alappal hivatkozott arra is a felperes, hogy ad hoc jellegű szakértői bizottságokról van szó, ezt az alperes sem cáfolta, így ebben az esetben nem fogadható el az alperes azon érvelése, miszerint a kért adatok kiadása veszélyeztetné a szakértők véleményének szabad kifejtését.

Tekintettel arra, hogy az alperes a fentiekben rögzített bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az alperes az Avtv. 19/A. § (2) bekezdése alapján köteles a felperes által kért adatok kiadására. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes megjelölte, hogy mely dokumentumok kiadását kéri az alperestől ebben a körben, s mivel az alperes nem tagadta a dokumentumok rendelkezésre állását, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperes kérelmének megfelelően kötelezte az alperest az iratok kiadására azzal, hogy az iratokat a felperesi pályázattal összefüggő részében kell az alperesnek kiadnia.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy az alperes által hivatkozott adatvédelmi biztosi állásfoglalás a jelen jogvitára nem alkalmazható, mivel időközben az Avtv. módosításra került és a 2005. évi XIX. törvény beiktatta az Avtv-be a 19/A. § rendelkezéseit, amelyek a korábbi szabályozástól eltérően rendezték a döntés-előkészítő adatokkal kapcsolatos szabályozást.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és az alperest kötelezte az Avtv. 21. § (7) bekezdése szerint a kért adatok kiadására.

A felperesnek perköltségigénye nem volt, így arról nem rendelkezni nem kellett, az eljárás pedig az Itv. 57. § (1) bekezdésének o) pontja szerint illetékmentes, így a fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2009. június 18.

Kizmanné dr. Cszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
előadó bíró

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

